

Zbirka medijskih objav
JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,
02. 05. 2014 do
08. 05. 2014

Število objav: 6
Tiskani mediji: 4
Splet: 1
Radijske postaje: 1
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti
Slovensko zborovsko tekmovanje Naša
pesem
Vizije, festival mladinskih gledaliških
in rock skupin

Seznam objav v zbirki:

Naslov		V dolini naraščaj mladih pevcev s čudovitimi glasovi		
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Savinjske novice; 0	Stran: 22	Površina: 238 cm ²
	Rubrika / Datum	Ljudje in dogodki, 02. 05. 2014		
Stran v zbirki 3	Avtor	Šukalo Marija		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

Naslov		S predstavo Res ti si ta na državni festival Vizije		
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Radio Štajerski val; 22000	11:01	Trajanje: 1 min
	Rubrika / Datum	Novice, 07. 05. 2014		
Stran v zbirki 4	Avtor	Furman Barbara		
	Teme	Vizije, festival mladinskih gledaliških in rock skupin		

Naslov		Ko Rožanc enkrat zagrabi, ne popusti več		
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Dnevnik; 107000	Stran: 20	Površina: 750 cm ²
	Rubrika / Datum	Magazin, 08. 05. 2014		
Stran v zbirki 5	Avtor	Mager Ingrid		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

Naslov		Ko Rožanc enkrat zagrabi, ne popusti več		
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Dnevnik.si; 205280		
	Rubrika / Datum	Iz tiskane izdaje, 08. 05. 2014		
Stran v zbirki 8	Avtor	Mager Ingrid		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

Naslov		"Trenutek, ki nas je povezal"		
Zaporedna št. 5	Medij; Doseg	Story; 49000	Stran: 66	Površina: 1023 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 08. 05. 2014		
Stran v zbirki 12	Avtor	Mima		
	Teme	Slovensko zborovsko tekmovanje Naša pesem		

Naslov		Pojoči gradbenik		
Zaporedna št. 6	Medij; Doseg	Večer; 104000	Stran: 20	Površina: 229 cm ²
	Rubrika / Datum	Celjsko, 08. 05. 2014		
Stran v zbirki 15	Avtor	Pirc Metka		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

55. CICIDO NA REČICI OB SAVINJI

V dolini naraščaj mladih pevcev s čudovitimi glasovi

Mozirska izpostava Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti in rečiška osnova šola sta 10. aprila pripravili medobčinsko srečanje osnovnošolskih pevskih zborov, 55. Cicido. Občinstvu so se predstavili pevski zbori zgornjesavinjskih osnovnih šol in podružnic.

V uvodu je obiskovalce in nastopajoče pozdravil ravnatelj Peter Podgoršek, nato je v avli šole zapelo več kot 450 pevcev in pevk v 16 pevskih skupinah. Letos jim je prisluhnila strokovna spremljevalka Majda Hauptman, ki je poudarila, da so nastopajoči zelo dobro opravili svojo pred-

Mešani pevski zbor OŠ Nazarje, ki je na pevski reviji v Zagorju ob Savi dobil zlato priznanje z odliko, vodi Katja Gruber.

(Foto: Marija Šukalo)

stavitev. Po njenem mnenju nekaterim zborom manjka kilometrine, drugi pa so svoje poslanstvo odlično opravili.

»V vaši dolini vidim naraščaj mladih pevcev in slišim njihove čudovite glasove. To ni nekaj, kar je samoumevno in se ne najde po celi Sloveniji. Nekateri programi so me očarali,« je med drugimi izpostavila Hauptmanova.

Marija Šukalo

V združenem mladinskem pevskem zboru osnovnih šol Luče in Ljubno ob Savinji pod taktirko Mitja Venišnika prepeva več kot šestdeset pevcev. Na reviji v Zagorju so prejeli zlato priznanje.

(Foto: Marija Šukalo)

S predstavo Res ti si ta na državni festival **Vizije**

RADIO ŠTAJERSKI VAL, 07.05.2014, NOVICE, 11.01

BARBARA FURMAN: Recitatorji osnovne šole Franja Malgaja Šentjur združeni v Teater Nadobudnih, so se predstavo Res ti si ta uvrstili na državni festival **Vizije**. Na festivalu mladinskih skupin Slovenije bodo sodelovali kot edini predstavniki iz celjske regije. Žirija je ocenjevala celovitost predstave, interpretacijo poezije in izvirnost. Med mladimi Šentjurčani bi mentorica Bojana Potočnik. Festival bo v Novi Gorici med 16. in 18. majem.

Spevoples Zeleni Jurij

Ko Rožanc enkrat zagrabí, ne popusti več

Ingrid Mager

Folklorna skupina Tineta Rožanca se je letošnje letne produkcije lotila nekoliko drugače. Tokrat pripravljajo avtorski spevoples *Zeleni Jurij*, muzikal po ljudskih motivih. To soboto ob 19.30 se bodo na odru Gallusove dvorane Cankarjevega doma družile vse tri sekcije folklornikov, najmlajša šteje tri leta, najstarejši krepko čez 80 let, pridružili pa se bodo še Ljubljanski madrigalisti ter solista Karin Možina in Gregor Vovk.

Zadnjih pet let slovenska folklorna nedvomno doživlja preporod, prej so se plesale v glavnem koreografije železnega repertoarja. **Bojan Knific**, prej na JSKD zadolžen za folklorno dejavnost, je imel velik posluš za inovacije, v FS Tineta Rožanca sta lastne produkcije začela postavljati glasbenik in aranžer **Klemen Dovč** ter plesalka **Katja Kavkler**, pogosto sta se za nasvet obrnila na zdajšnjega umetniškega vodjo včasih konkurenčne, zdaj prijateljske AFS Franceta Marolta, **Tomaža Simetingerja**. »Morda ravno recesija, še bolj pa zmanjševanje sredstev za naše delovanje nas je spodbudilo, da različne skupine več sodelujemo, kar je tudi edini pozitivni učinek te krize,« malce za šalo pravi Dovč.

Zaljubljeni zeleni Jurij

Načeloma se folklorne postavitve pišejo v desetminutnih sklopih plesov iz posamezne regije, vezni člen je po navadi neko besedilo. Aktualni *Zeleni Jurij* bo imel šest sklopov, ki pa so jih tokrat tekoče glasbeno povezali in nadgradili v spevoples, odrsko zvrst, ki jo s poslovenjeno besedo drugod poime-

nujejo muzikal. Posebno funkcijo bo imel zbor, ki bo prevzel vlogo veznega člana in komentatorja dogajanja. Sklopi bodo imeli rdečo nit, pojavljanje zelenega Jurija v različnih pokrajinah, izbrali pa so Prekmurje, Koroško, Primorsko, Gorenjsko, Osrednjeslovensko oziroma Ljubljano ter Belo krajino.

V mitološkem smislu je lik zelenega Jurija zelo kompleksen, poznajo ga tudi na Hrvaškem in drugih državah, vse do Rusije, zato je materiala in virov veliko, čeprav ne vedno natančnih. »Mi smo pod drobnogled vzeli ljubezenski odnos med zelenim Jurijem in njegovo sorodno dušo Maro (igrata ju **Gregor Volk** in **Karin Možina**), zelenega Jurija pa povezali ne le s pomladjo, temveč s celim letom, kajti njegova pot je krožna; od pomladnega prebujanja narave, prek rasti in poletja do jeseni in plodnosti in še naprej prek zime vse do onostranstva, da se spet lahko rodi,« pojasnjuje koncept Dovč.

Ta je poskrbel za večino glasbe, skupaj s Kavklerjevo sta domislila tudi koreografijo, v nekaterih koreografijah in glasbi pa je sodeloval še dr. **Bruno Ravnikar**.

Avtorsko skladbo v stilu tanga je prispeval še **Bojan Cvetrežnik**, saj so jo potrebovali za koreografijo pri motivih Ljubljane, da ustvarijo urbano kavarniško vzdušje, nekeje v času med obema svetovnjima vojnama, kar zahteva zaobjetje sodobnejšega obdobja s stališča folklorne. Aranžma je prispevala tudi **Nina Volk**, članica etno tria *Volk Folk*.

Klemen Dovč priznava, da je k celotni glasbeni podobi pristavil svoje uho tudi njegov brat, odličen harmonikar in komponist **Janez Dovč**, se je pa tudi sam učil harmoniko, kar deset let. Po izobrazbi je zdravnik, specializant pediatrije na Pediatrični kliniki v Ljubljani, in z otroki prepleten tudi po folklorni plati; nekoč je v Domžalah soustvarjal otroško folklorno skupino, danes pa še posebno uspešno motivira najmlajše rožance.

Eden od rožancev je tudi tretji brat iz družine Dovč, **Miha Dovč**, ki je skupaj z drugimi folklorniki na promociji pred študentskimi domovi prepričal tudi zdaj rožansko predstavnico za odnose z javnostmi **Mihaelo Leskovec**, sicer magistro ekonomskih znanosti, ki danes pravi: »Ko te Rožanc

enkrat zagrabí, ne popusti več!« Pleše deseto leto, vmes se je skupini pridružil tudi njen starejši brat, pozneje še mlajša brat in sestra, tako da so v nekem obdobju plesali vsi štirje. »To je res zdrava družba, v kateri lahko vsak najde svoje prijatelje, dobivamo se tudi ob drugih priložnostih, skupaj se imamo dobro,« pravi Leskovčeva.

Medgeneracijski vrvež

Irena Ham, sicer učiteljica razrednega pouka, pleše še dlje, 24 let je zvesta FS Tineta Rožanca, zadnji dve leti skupino tudi umetniško vodi. »Že prej sem veliko plesala in se ukvarjala s športom, jazz baletom, bila sem mažoretka. Na priporočilo mame sem šla še k folklornikom, najprej sem postala maroltovka, po dveh mesecih na fakulteti pa sem spoznala sošolko, ki je plesala pri Rožancu; prepričala me je, da se imajo tam bolje in se več zabavajo, pa sem prestopila in ostala.« Danes v otroški sekciji plešeta tudi njeni hčerki pa tudi mož je dolgoletni plesalec folklorne skupine Emona.

Na eni od zadnjih generalk v pretesni dvorani Antonovega doma na Viču se je v ustvarjalnem, a povsem obvladljivem kaosu trlo vseh 150 nastopajočih folklornikov, glasbenikov in zborovskih pevcev, skrbnic kostumov in drugih soudeležnih v projektu, najbolj simpatičen vrvež pa je bil prav medgeneracijski. Tokrat na oder namreč skupaj stopajo vse tri sekcije FS Tineta Rožanca – otroška, članska in veteranska. Pravijo, da gre za živo predajanje znanja in izkušenj, in ravno otroci in najstarejši so med seboj največji prijatelji.

Običajno se plesalci skupini priključijo kot študentje in potem kar ostanejo, deset let in več. Kar 17 jih je iz Dolenjske in Bele krajine, sicer pa dvakrat na teden na vaje v Parmovo ulico v Ljubljano prihajajo tudi iz drugih koncev Slovenije, iz Bohinja in še bolj oddaljenih krajev – prstovoljno, brez honorarjev. Za dušo, za veselje, za druženje. Največ adrenalina je ravno pred celovečernimi koncerti. »Toda po koncertu, ko pade zazor, je notranje zadovoljstvo neizmerno; več kot vložimo, več dobre energije dobimo nazaj,« še pristavi Mihaela Leskovec. ✕

Zeleni Jurij pozdravi pomlad

Čeprav praznovanje zelenega Jurija poznajo številne slovenske pokrajine, ga najprej povežemo z Belo krajino. Jurjevanje v Črnomlju, denimo, je naš najstarejši folklorni festival, ki sega že v leto 1964. Izvorna tradicija je sicer pozabljena, obstajajo pa številni viri in interpretacije, predvsem po razmišljanjih folklorista Franceta Marolta izpred 2. svetovne vojne, kako so ta obredja pozdravu pomladi potekala nekoč. Gre za krščansko različico poganskega praznika, ki se praznuje 23. aprila na god sv. Jurija, pogumnega viteza iz Ka-

padokije, ki je pod Dioklecijanom umrl mučeniške smrti (na desnem bregu Drave so njegov god nekoč praznovali 24. aprila). Ravno črnomaljsko jurjevanje sicer poteka nekoliko pozneje, junija. Sv. Jurij je zavetnik Ljubljane, njemu je posvečena kapelica na Ljubljanskem gradu, in je tudi zavetnik Pirana, kjer zadnji konec tedna v aprilu pripravijo solinarski praznik. Zeleni Jurij pa je sčasoma dobil tudi politično konotacijo, saj po zgledu kurentov s Ptuja tradicionalno obišče predsedniško palačo, kjer ga sprejme predsednik republike.

Klemen Dovč, Irena Ham in Mihaela Leskovec (od leve proti desni) so zapriseženi rožanci, na vajah med drugim skrbijo za motivacijo pa tudi za disciplino, če je treba. Tako je bilo tudi v ponedeljek v Antonovem domu na Viču na eni zadnjih generalk pred sobotnim celovečernim nastopom v Cankarjevem domu.

Fotografija: Luka Cjuha

Page: 20

Reach: 107000

Country: SLOVENIA

Size: 750 cm2

Kazalo

3 / 3

Ko si na prizorišču, ni več oddiha do zadnjega takta. Plesanje folklorne ni le zabava, ampak zahteva tudi fizično vzdržljivost, občutek za ritem in pevske sposobnosti. Fotografija: Luka Cjuha

Reach: 205.280

Country: Slovenija

1 / 4

Ko Rožanc enkrat zagradi, ne popusti več

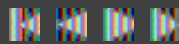
Vir / Avtor: **Ingrid Mager**

8. maj 2014 (nazadnje spremenjeno: 0:01 8. maj 2014)

Oznake: [Spevoples Zeleni Jurij](#)

Folklorna skupina Tineta Rožanca se je letošnje letne produkcije lotila nekoliko drugače. Tokrat pripravljajo avtorski spevoples Zeleni Jurij, muzikal po ljudskih motivih. To soboto ob 19.30 se bodo na odru Gallusove dvorane Cankarjevega doma družile vse tri sekcije folklornikov, najmlajša šteje tri leta, najstarejši krepko čez 80 let, pridružili pa se bodo še Ljubljanski madrigalisti ter solista Karin Možina in Gregor Vovk.

Fotografije » 1/5

Ko si na prizorišču, ni več oddiha do zadnjega takta. Plesanje folklore ni le zabava, ampak zahteva tudi fizično vzdržljivost, občutek za ritem in pevske sposobnosti. (Foto: Luka Cjuha)

Zadnjih pet let slovenska folklorja nedvomno doživlja preporod, prej so se plesale v glavnem

koreografije železnega repertoarja. **Bojan Knific**, prej na **JSKD** zadolžen za folklorno dejavnost, je imel velik posluš za inovacije, v FS Tineta Rožanca sta lastne produkcije začela postavljati glasbenik in aranžer **Klemen Dovč** ter plesalka **Katja Kavkler**, pogosto sta se za nasvet obrnila na zdajšnjega umetniškega vodjo včasih konkurenčne, zdaj prijateljske AFS Franceta Marolta, **Tomaža Simetingerja**. »Morda ravno recesija, še bolj pa zmanjševanje sredstev za naše delovanje nas je spodbudilo, da različne skupine več sodelujemo, kar je tudi edini pozitivni učinek te krize,« malce za šalo pravi Dovč.

Zaljubljeni zeleni Jurij

Načeloma se folklorne postavitve pišejo v desetminutnih sklopih plesov iz posamezne regije, vezni člen je po navadi neko besedilo. Aktualni *Zeleni Jurij* bo imel šest sklopov, ki pa so jih tokrat tekoče glasbeno povezali in nadgradili v spevoples, odrsko zvrst, ki jo s poslovenjeno besedo drugod poimenujejo muzikal. Posebno funkcijo bo imel zbor, ki bo prevzel vlogo veznega člana in komentatorja dogajanja. Sklopi bodo imeli rdečo nit, pojavljanje zelenega Jurija v različnih pokrajinah, izbrali pa so Prekmurje, Koroško, Primorsko, Gorenjsko, Osrednjeslovensko oziroma Ljubljano ter Belo krajino.

V mitološkem smislu je lik zelenega Jurija zelo kompleksen, poznajo ga tudi na Hrvaškem in drugih državah, vse do Rusije, zato je materiala in virov veliko, čeprav ne vedno natančnih. »Mi smo pod drobnogled vzeli ljubezenski odnos med zelenim Jurijem in njegovo sorodno dušo Maro (igrata ju **Gregor Volk** in **Karin Možina**), zelenega Jurija pa povezali ne le s pomladjo, temveč s celim letom, kajti njegova pot je krožna; od pomladnega prebujanja narave, prek rasti in poletja do jeseni in plodnosti in še naprej prek zime vse do onostranstva, da se spet lahko rodi,« pojasnjuje koncept Dovč.

Ta je poskrbel za večino glasbe, skupaj s Kavklerjevo sta domislila tudi koreografijo, v nekaterih koreografijah in glasbi pa je sodeloval še dr. **Bruno Ravnikar**.

Avtorsko skladbo v stilu tanga je prispeval še **Bojan Cvetrežnik**, saj so jo potrebovali za koreografijo pri motivih Ljubljane, da ustvarijo urbano kavarniško vzdušje, nekje v času med obema svetovnjima vojnoma, kar zahteva zaobjetje sodobnejšega obdobja s stališča folklorne. Aranžma je prispevala tudi **Nina Volk**, članica etno tria **Volk Folk**.

Klemen Dovč priznava, da je k celotni glasbeni podobi pristavil svoje uho tudi njegov brat, odličen harmonikar in komponist **Janez Dovč**, se je pa tudi sam učil harmoniko, kar deset let. Po izobrazbi je zdravnik, specializant pediatrije na Pediatrični kliniki v Ljubljani, in z otroki prepleten tudi po folklorni plati; nekoč je v Domžalah soustvarjal otroško folklorno skupino, danes pa še posebno uspešno motivira najmlajše rožance.

Eden od rožancev je tudi tretji brat iz družine Dovč, **Miha Dovč**, ki je skupaj z drugimi folklorniki

na promociji pred študentskimi domovi prepričal tudi zdaj rožansko predstavnico za odnose z javnostmi **Mihaelo Leskovec**, sicer magistro ekonomskih znanosti, ki danes pravi: »Ko te Rožanc enkrat zagradi, ne popusti več!« Pleše deseto leto, vmes se je skupini pridružil tudi njen starejši brat, pozneje še mlajša brat in sestra, tako da so v nekem obdobju plesali vsi štirje. »To je res zdrava družba, v kateri lahko vsak najde svoje prijatelje, dobivamo se tudi ob drugih priložnostih, skupaj se imamo dobro,« pravi Leskovčeva.

Medgeneracijski vrvež

Irena Ham, sicer učiteljica razrednega pouka, pleše še dlje, 24 let je zvesta FS Tineta Rožanca, zadnji dve leti skupino tudi umetniško vodi. »Že prej sem veliko plesala in se ukvarjala s športom, jazz baletom, bila sem mažoretka. Na priporočilo mame sem šla še k folklornikom, najprej sem postala maroltovka, po dveh mesecih na fakulteti pa sem spoznala sošolko, ki je plesala pri Rožancu; prepričala me je, da se imajo tam bolje in se več zabavajo, pa sem prestopila in ostala.« Danes v otroški sekciji plešeta tudi njeni hčerki pa tudi mož je dolgoletni plesalec folklorne skupine Emona.

Na eni od zadnjih generalk v pretesni dvorani Antonovega doma na Viču se je v ustvarjalnem, a povsem obvladljivem kaosu trlo vseh 150 nastopajočih folklornikov, glasbenikov in zborovskih pevcev, skrbnic kostumov in drugih soudeležnih v projektu, najbolj simpatičen vrvež pa je bil prav medgeneracijski. Tokrat na oder namreč skupaj stopajo vse tri sekcije FS Tineta Rožanca – otroška, članska in veteranska. Pravijo, da gre za živo predajanje znanja in izkušenj, in ravno otroci in najstarejši so med seboj največji prijatelji.

Običajno se plesalci skupini priključijo kot študentje in potem kar ostanejo, deset let in več. Kar 17 jih je iz Dolenjske in Bele krajine, sicer pa dvakrat na teden na vaje v Parmovo ulico v Ljubljano prihajajo tudi iz drugih koncev Slovenije, iz Bohinja in še bolj oddaljenih krajev – prostovoljno, brez honorarjev. Za dušo, za veselje, za druženje. Največ adrenalina je ravno pred celovečernimi koncerti. »Toda po koncertu, ko pade zastor, je notranje zadovoljstvo neizmerno; več kot vložimo, več dobre energije dobimo nazaj,« še pristavi Mihaela Leskovec.

Zeleni Jurij pozdravi pomlad

Čeprav praznovanje zelenega Jurija poznajo številne slovenske pokrajine, ga najprej povežemo z Belo krajino. Jurjevanje v Črnomlju, denimo, je naš najstarejši folklorni festival, ki sega že v leto 1964. Izvorna tradicija je sicer pozabljena, obstajajo pa številni viri in interpretacije, predvsem po razmišljanjih folklorista Franceta Marolta izpred 2. svetovne vojne, kako so ta obredja pozdravu pomladi potekala nekoč. Gre za krščansko različico poganskega praznika, ki se praznuje 23. aprila na god sv. Jurija, pogumnega viteza iz Kapadokije, ki je pod Dioklecijanom umrl mučeniške smrti (na desnem bregu Drave so njegov god nekoč praznovali 24. aprila). Ravno črnomaljsko jurjevanje sicer poteka nekoliko pozneje, junija. Sv. Jurij je zavetnik Ljubljane, njemu je posvečena kapelica na Ljubljanskem gradu, in je tudi zavetnik

Pirana, kjer zadnji konec tedna v aprilu pripravijo solinarski praznik. Zeleni Jurij pa je sčasoma dobil tudi politično konotacijo, saj po zgledu kurentov s Ptuja tradicionalno obišče predsedniško palačo, kjer ga sprejme predsednik republike.

“Zbor je sicer imel že ogromno uspehov, vendar se pretok pevcev vsako leto spreminja, s spremembo dirigenta pa najbrž zbor tudi občuti veliko spremembo, in vsi, zbor in dirigent, morajo znati začutiti drug drugega ter si začeti zaupati.”

“Trenutek, ki nas je povezal”

Glasbenica, dirigentka in skladateljica Tadeja Vulc je v lanski sezoni prevzela vodenje Akademskega pevskega zbora Maribor. Nova umetniška vodja je zbor na bienalnem državnem tekmovanju odraslih pevskih zasedb **Naša pesem** popeljala do zlate plakete in prejela posebno nagrado za dirigenta debitanta. To pa niso edini uspehi, s katerimi se tako zbor kot vodja lahko pohvalijo.

Napisala MIMA

Fotografije Janez Eržen

Story: Od leta 1995 se ukvarjate z zborovodstvom. Vodili ste že številne zборе. Kaj vam to pomeni, kje so bili vaši začetki?

Moji začetki ukvarjanja z zborovodstvom so v domačem kraju, kjer sem najprej vodila zbor upokojencev Mavrica, takoj zatem pa še Mešani pevski zbor sv. Mihael, s katerim sem nenehno imela tudi samostojne koncerte in kot skladateljica preizkušala svoje prve zborovske skladbe. Hitro so me k sodelovanju povabili tudi Ribničani, na katere imam še posebej lepe spomine. V Ribnici na Pohorju sem namreč vodila moški in ženski pevski zbor. Ko se takole spominjam, je toliko lepih prizorov, pesmi in spominov, da se težko osredotočim na kaj, kar bi posebej izpostavila. Zborovodstvo mi je z domačimi ljudmi tako priraslo k srcu, da je postalo del mojega življenja, brez katerega preprosto ne znam več živeti.

Story: APZ Maribor ima že dolgoletno tradicijo. Nam zaupate nekaj o zgodovini zbora?

V letu 1964 se je zbrala peščica kulturnih zanesenjakov, ki so ob podpori vodij visokih strokovnih šol v Mariboru ustanovili Kulturno umetniško društvo Študent (KUD Študent). To je bil prvi korak k povezavi vseh študentov visokih šol v eno društvo z velikim ciljem: ohranjati in razvijati plesno ter pevsko kulturno dediščino. Nastali so folklorna skupina, moški pevski zbor in študentski oder. Tam so korenine Akademskega pevskega zbora Maribor. Torej v začetku je bil to Moški pevski zbor KUD Študent, ki je deloval pod taktirko Staneta Jurgeca. Fakultete in visoke šole je obiskovalo vedno več študentov in študentk, kar je bila dobra in široka podlaga za ustanovitev mešanega zbora. Ideja moškega zbora in Univerze v Mariboru je padla na plodna tla in nastal je Mešani zbor KUD Študent. Vrhunec je zbor dosegel z zlato plaketo na mednarodnem tekmovanju v Corku leta 1986, kjer so jih nagradili z laskavim naslovom 'najboljši pevski zbor'. V skladu z novim obdobjem, ki je šele prihajalo, se je zbor nato preimenoval v Akademski pevski zbor Maribor (APZ Maribor) in to ime obdržal vse do danes.

Story: Zbor prejema številna priznanja in nagrade na mednarodnih tekmovanjih. Katere bi izpostavili?

Morda bi za obdobje zadnjih desetih let izpostavila naše lansko tekmovanje v Španiji, kjer smo bili drugi v kategoriji mešanih zborov, in isto tekmovanje v Španiji leta 2006, kjer je zbor prav tako dosegel prvo mesto v kategoriji ženskih zborov, drugo mesto v kategoriji mešanih zborov in peto mesto v kategoriji ljudskih pesmi. V celotni zgodovini zbora pa je zbor dosegel že pet zlatih priznanj na Naši pesmi v Mariboru in veliko drugih priznanj po Evropi.

Story: Vodili so ga že izvrstni dirigenti. Med njimi Stane Jurgec, Simon Robinson, pod čigar taktirko je zbor leta 1997 osvojil tudi zlato plaketo na tekmovanju Naša pesem, Jože Fürst in drugi. Kako ste sprejeli odločitev zborovodkinje, kaj vam je osebno to pomenilo stopiti na tako pomembno mesto?

Res je. Sem kar razmišljala, ko sem izvedela za razpis. Vedela sem, da to delo terja veliko časa in dela, in čeprav to zelo rada počnem, me je bilo malce strah, ali bom tokrat zmogla, saj sem imela enoletnega otroka. Ker pa me izzivi vedno privlačijo, sem se po prigrivanju prijateljic in partnerja le odločila, da se na razpis prijavim. In ravno slednji mi je v tem primeru

neizmerno pomagal, saj je vedel, koliko mi to delo pomeni. Ko sem bila lani veliko zdoma, sem vedela, da je moj Andraž v dobrih rokah, zato sem se delu lahko posvetila v polni meri. Želela sem, da bi zbor z mojim nastopom obdržal raven oziroma svoje delo še izboljšal in postal konkurenčen boljšim zborom v Sloveniji. Veliko sem se posvečala zvoku, pri čemer mi je pomagala tudi Vanja Mori, ki je s pevci vadila vokalno tehniko. Sama sem posegla po drznejši literaturi in preizkušala pevce, nad katerimi sem v končni fazi bila navdušena. Ko sem sprejela to delovno mesto, je to zame pomenilo, da bom končno lahko delala s kvalitetno zasedbo, kjer bom morda lahko izživela svoje sanje.

Story: Zbor je tudi dobrodelno naravnan.

Pomagali ste pri številnih dobrodelnih prireditvah in zbirali sredstva ...

V prejšnji sezoni smo APZ-jevci organizirali tretji festival božičnih pesmi Naša božična pesem, na katerem smo ponovili zelo uspešen dobrodelni koncert Maša za mir Karla Jenkinsa. Pri izvedbi koncerta smo sodelovali z Brass bandom Maribor (dirigent je bil Aleksander Čonč), Mešanim pevskim zborom Laudamus ter solisti Renato Gračnar, Danielom Gajštom in Samirjem Jusićem. Zbran denar smo s pomočjo Rotary kluba Maribor - Park v večjem deležu znova podarili OŠ Gustava Šiliha Maribor, v manjših deležih pa osnovnim šolam Franc Rozman Stane, bratov Polančičev in Prežihov Voranc ter župnijskemu uradu Maribor - Pobrežje.

Story: Kot ste že omenili, velik uspeh ste doživeli na mednarodnem tekmovanju v Španiji na festivalu International de Música de Cantonigròs. Kako je bilo?

Lansko tekmovanje v Španiji je bila nekako prelomnica za naš zbor. Zbor je sicer imel že ogromno uspehov, vendar se pretok pevcev vsako leto tudi spreminja, s spremembo dirigenta pa najbrž zbor tudi občuti veliko spremembo, in vsi, zbor in dirigent, morajo znati začutiti drug drugega ter si začeti zaupati. V Španiji nam je uspelo izvesti izjemen tekmovalni nastop in po tekmovanju smo bili vidno ganjeni. Ni bilo pomembno, kaj bomo dosegli, bil je pomemben le tisti občutek, ki smo ga doživeli takrat skupaj na odru. Bilo je resnično izjemno. In ta trenutek nas je povezal. Še bolj smo si zaupali! V Španiji smo dosegli zavidljivo drugo mesto v kategoriji mešanih zborov. Punce so zasedle peto mesto v kategoriji ženskih zasedb, tekmovali pa smo tudi v kategoriji ljudske glasbe, kjer smo prejeli prav tako peto mesto.

Story: Pred kratkim ste na bienalnem državnem tekmovanju odraslih pevskih zasedb Naša pesem osvojili zlato plaketo. Kaj to pomeni za zbor, kaj vam?

Zadnje zlato so prejeli leta 1997. Od takrat zlata ni bilo več, in čeprav je zbor maksimalno garal, se ta želja, da bi znova osvojili zlato, žal ni uresničila. Že besede pevcev: "Pa ga imamo!

Zlato namreč!" nam povedo dovolj. Bili so izredno veseli. Poplačan je bil ves trud, ki smo ga vlagali. Sama se uspehov še zdaj vedno bolj zavedam. Ne samo zlato in absolutno drugo mesto na tekmovanju, temveč tudi posebna nagrada za najboljšo izvedbo skladbe, napisane po letu 1995, ter nagrada za dirigenta debitanta so priznanja, ki jih težko osvojiš. Lepo je občutiti poplačilo za trdo garanje in lepo se je poveseliti s pevci, ki ti pri delu sledijo. Nagrada pa sta prav gotovo tudi energija in zagon za naprej.

Story: Posebno priznanje, in sicer za najboljšo izvedbo sodobne slovenske skladbe, pa ste dobili tudi za svojo, ki ste jo sami ustvarili.

Menim, da moraš upati pevcem ponuditi raznovrstno literaturo. Ne le enega stila, vse po malem je treba preizkusiti in videti, kaj korpusu bolj leži. Je pa res, da je težje delati skladbo, ki si jo napisal sam, saj imaš ob njej posebne občutke in si hkrati tudi ranljiv za morebitne pripombe pevec. Prav tako pa se ti skladba ne zdi nikoli dovolj dobro izvedena. Toliko vsega bi si še želel napraviti iz ene izvedbe v naslednjo. Pri vsaki glasbi je tako, a pri tej skladbi sem resnično s strahom pristopala. Skladba Epilog (na besedilo Antona Funtka) je bila namreč napisana za Šaleški akademski pevski zbor, in sicer za tekmovanje Grand Prix v Varni 2010, in ko sem jo komponirala, se nisem toliko ozirala na težavnost izvedbe. Skladbo sem pisala za dober zbor in zelo dobro dirigentko, zato sem si pri njej resnično dala ustvarjalnega duška. Želela sem, da lahko vsak zbor s to skladbo pokaže vse svoje kvalitete. Oboji, jaz in zbor, smo bili pri tej skladbi na preizkušnji, zato sem še toliko bolj vesela, da je bila naša izvedba posebej nagrajena.

Story: Priznanj letos ni bilo konec, saj so tudi vas odlikovali s posebnim priznanjem za obetavno zborovodjo, debitantko. Je bilo to vaše prvo tekmovanje z zborom?

Nisem študirala dirigiranja, zato ima to priznanje zame še večjo težo in zato sem toliko bolj ponosna ter vesela. Še posebej pa sem bila zadovoljna, da sem kar z dvema interpretacijama prepričala strokovno žirijo. Z APZ Maribor smo tako dobili posebno priznanje za izvedbo sodobne skladbe, z Rusalkami (ženski kvartet iz Radle, s katerimi smo prav tako tekmovali na tem tekmovanju in prejele srebro) pa posebno nagrado za izvedbo ljudske pesmi Adam in Eva Ambroža Čopija. Treme nisem imela. Zaupala sem si in zaupala sem svojim zasedbam. Verjela sem, da nam bo uspel dokaj dober nastop, kar se tiče ocene, pa sem raje prepustila veselju in seveda komisiji. Sama sem z zbori že velikokrat tekmovala, vendar še nikoli na tekmovanju **Naša pesem** v Mariboru. Peljati prvič na tekmovanje kar dve zasedbi je bilo res visokoletiče, a nam je vseeno uspelo. Rusalke so prejele srebro, APZ Maribor pa zlato. Bi pa poudarila, da največ pomeni to, kar smo v času ob pripravah na tekmovanje pridobili. In pridobili smo veliko.

Page: 67

Reach: 49000

Country: SLOVENIA

Size: 1023 cm2

Kazalo

3 / 3

Story: Na kaj se kot skladateljica osredotočate, ko ustvarjate? Kaj vam je glavna glasbena misel?

V mojih zgodnjih delih je bilo veliko narave, zdaj pa me v vokalni glasbi zelo pritegne besedilo. Gradnikovo liriko sem, recimo, vpletla celo v orkestrsko skladbo, veliko pa sem pri vokalni glasbi delala z besedilom Nika Grafenauerja. Izziv, kako prenesti poezijo v glasbo, mi je zelo všeč. Pri instrumentalni glasbi pa so mi inspiracija zvoki in barva instrumentov. Največkrat mi je že naročilo izziv, saj dobiš pri naročilu podatke glede dolžine, instrumentov in za kakšno priložnost gre. Vse to poskušam potem vplesti v svojo misel in svojo glasbo.

DELO
Dirigentka in avtorica Tadeja Vule ustvarja kot umetniški vodja pri Akademskem pevskem zboru Maribor.

USPEH
APZ Maribor je na letošnjem državnem tekmovanju Naša pesem prejel zlato plaketo.

Savinjski obraz

Pojoči gradbenik

Med gradbeništvom in petjem krmari Matjaž Kač, idejni vodja žalskega festivala a cappella vokalne glasbe Sredi zvezd

METKA PIRC

Ko ga pogledate, mu verjetno ne bi pripisali, da je po poklicu gradbenec. Bolj kot vodja gradbišč je **Matjaž Kač** med ljudmi poznan kot izvrstni zborovodja, v desetletjih ustvarjanja je vodil številne zборе v Spodnji Savinjski dolini. Čeprav živi v Velenju, svoj prosti čas preživlja med Savinječani, od koder izhaja. "Glasba je moj hobi in druga ljubezen," pravi Kač in nekoliko šaljivo doda, da si je prvo ljubezen sam izbral in jo tudi poročil. Med gradbeništvom in zborovodstvom vidi veliko povezav. "Ko prevzamemo objekt in začnemo delati, vidimo, kako raste. Podobno je v glasbi; ko pišem skladbe, pripravljam priredbe. Kakršne temelje zgradimo, tako stvar zraste," razloži naš sogovornik. Še posebej v teh, za gradbeništvom napornih časih, je hobi, kakršen je glasba, dobrodošel za nekakšno osebno uravnoteženje in predstavlja oazo sprostivitve med vsemi napori.

Te dni ima Kač polne roke dela s festivalom Sredi zvezd, vodilnim festivalom pri nas, namenjenem skupinam, ki gojijo vokalno glasbo brez spremljave inštrumentov. Danes se festival kosa s podobnimi festivali v Evropi. Na idejo je prišel pred dvanajstimi leti, skozi leta je festival rasel, pridobil kakovost in veljavo ter organizacijsko že zdavnaj presegel prostičasno dejavnost. Tudi zato so se v organizacijo festivala na Kačevo pobudo letos vključili profesionalci iz žalske enote **JSKD** in javnega zavoda **ZKŠT**. "Seveda jim bom pomagal, a

človek vsega pač ne more sam narediti," pravi Kač. Zaposleni zborovodja je na trdne temelje postavil številne pevske zборе v dolini, po turbulentnem obdobju je obdržal "samo" skupino Cantemus, ki jo je ustanovil pred 14 leti, ter dva zbora, žalski PopSeSlis in klasični, mešani pevski zbor Šmartno ob Paki. S slednjim so zmagali na tekmovanju zborov v oddaji Spet doma na nacionalni televiziji. "Sedaj delamo projektno na koroških pesmih v spevoigri, da je vse skupaj malo drugače," pove Kač. Žalska zasedba pa je bila v zadnjih letih znana po dalmatinskih skladbah, s katerimi so polnili velike dvorane, letos pa so se osredotočili na filmsko glasbo, ki bo tudi nekaj posebnega. Zasedba Cantemus bo tekmovala tudi na festivalu Sredi zvezd, kjer se bo v tekmovalnem delu predstavilo še pet slovenskih skupin: Male malice, Melos, Dotik, Project voice, M.J.A.V.,

Pred dvanajstimi leti je Matjaž Kač prvič organiziral festival Sredi zvezd.

nastopili bodo tudi pevci Basslessa, ki pa ne bodo tekmovali.

Kač se veseli, da bo letos lahko več energije namenil nastopu in manj organizaciji festivala. Navsezadnje želi kot idejni oče festivala spodbujati a cappella zasedbe, kakršne so znane po svetu. "V letih festivala so se rojevale nove vokalne skupine in tega si želimo tudi v prihodnje. Skupine, ki so nastale, so kakovostne in bodo zagotovo ene najbolj vrhunskih v Sloveniji," dodaja Kač.

Entuziast in strokovnjak

Marko Repnik, vodja žalske izpostave **JSKD**: "Matjaž je vztrajen in načelen, hkrati je dober organizator, ki zna povezati različne akterje, je tudi odličen glasbenik."

Matjaž Juteršek, direktor **ZKŠT Žalec**: "Cenim ga, ker je entuziast in strokovno zelo kompetenten. Za njim so leta odrekanja, sam je izpeljal kar 11 festivalov Sredi zvezd, čeprav je bil to velik zalogaj, tudi zato smo se na njegovo željo dogovorili, da se bo sedaj pojavljal na festivalu predvsem v vlogi vodje zbora."